

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА (ЕО) № 2532/98

от 23 ноември 1998 година

относно правомощията на Европейската централна банка да налага
санкции

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност (наричан по-нататък „Договорът”) и по-специално член 108 а, параграф 3 от него, и член 34.3 от Протокола (№ 3) от Устава на Европейската система от централни банки и на Европейската централна банка (наричан по-нататък „Уставът”),

като взе предвид препоръката на Европейската централна банка (наричана по-нататък „ЕЦБ”)¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Комисията³

в съответствие с процедурата, предвидена в член 106, параграф 6 от Договора и в член 42 от Устава, и съобразно условията, предвидени в член 109 а, параграф 5 от Договора и параграф 7 от Протокола (№ 11) относно някои разпоредби, отнасящи се до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,

(1) като има предвид, че настоящият регламент съгласно член 34.3 от Устава, във връзка с член 43.1 от Устава, параграф 8 от Протокол (№ 11) и параграф 2 от Протокол (№ 12) относно някои разпоредби, отнасящи се до Дания, не дава права и не налага задължения на неучастващите държави-членки;

(2) като има предвид, че член 34.3 от Устава изисква Съветът да конкретизира лимитите и условията, при които ЕЦБ има право да налага глоби или периодични глоби на предприятия за несъобразяване със задълженията по нейните регламенти и решения;

(3) като има предвид, че нарушенията на задълженията по регламентите и решенията на ЕЦБ могат да възникнат в различни области на компетентност на ЕЦБ;

(4) като има предвид, че където е необходимо да се осигури единен подход към налагането на санкции в различните области на компетентност на ЕЦБ, следва

¹ ОВ № С 246, 6. 8.1998 г., стр. 0

² ОВ № С 328, 26.10.1998 г.

³ Становището е дадено на 08 октомври 1998 г. (все още непубликувано в ОВ)

всички общи и процедурни разпоредби за налагане на тези санкции да се съдържат в един регламент на Съвета; като има предвид, че други регламенти на Съвета предвиждат конкретни санкции в конкретни области и се позовават на настоящия регламент по принципите и процедурите, свързани с налагането на такива санкции;

(5) като има предвид, че за да се осигури ефективен режим за управлението на санкциите, настоящият регламент трябва да позволи на ЕЦБ известно право на усмотрение както по отношение на релевантните процедури, така и по тяхното приложение в лимитите и съгласно условията, предвидени в настоящия регламент;

(6) като има предвид, че на Европейската система от централни банки (наричана по-нататък „ЕСЦБ”) и на ЕЦБ е възложена задачата да подготвят пълното действие на третия етап на Икономическия и валутен съюз (наричан по-нататък „Трети етап”); като има предвид, че своевременната подготовка е особено важна, за да се даде възможност на ЕЦБ да изпълни своите задачи на Третия етап; като има предвид, че особено важен елемент на подготовката е приемането преди третия етап на режим за налагане на санкции на предприятията, които не спазват задълженията, които са им наложени чрез регламенти и решения на ЕЦБ; като има предвид, че е желателно колкото е възможно по-скоро участниците на пазара да бъдат информирани за подробните разпоредби за налагане на санкции, които ЕЦБ може да счете за необходимо да приеме; като има предвид, че е необходимо от датата на влизане в сила на настоящия регламент на ЕЦБ да се дадат регулативни правомощия;

(7) като има предвид, че разпоредбите на настоящия регламент могат да се прилагат ефективно, само ако участващите държави приемат необходимите мерки с оглед осигуряване на своите органи на правомощия за пълна подкрепа и сътрудничество с ЕЦБ при приложението на процедурата за нарушения, както се изисква в настоящия регламент и в съответствие с член 5 от Договора;

(8) като има предвид, че ЕЦБ ще има възможност да изисква от националните централни банки да изпълняват задачите на ЕСЦБ в степенята, в която това се счита за възможно и необходимо;

(9) като има предвид, че решенията по настоящия регламент за налагане на парични задължения следва да се изпълняват в съответствие с член 192 на Договора,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Дефиниции

По смисъла на настоящия регламент:

1. „участваща държава-членка” означава държава-членка, която е приела единната валута в съответствие с Договора;
2. „национална централна банка” означава централната банка на участваща държава-членка;
3. „предприятия” означава онези физически или юридически лица в дадена участваща държава-членка, частни или държавни, с изключение на публичноправни субекти при упражняване на техните публичноправни правомощия, които подлежат на задълженията по регламентите и решенията на ЕЦБ, като това включва клонове или други постоянни поделения в участващата държава-членка, чиито централно управление или седалище са извън участващата държава-членка;
4. „нарушение” означава всяко неизпълнение от предприятието на задължение по регламентите или решенията на ЕЦБ;
5. „глоба” означава еднократна сума, която предприятието е задължено да плати като санкция;
6. „периодични глоби” означава суми, които предприятието е длъжно да плати като санкция в случай на продължаващо нарушение, които се изчисляват за всеки ден продължение на нарушението, след като предприятието е било уведомено за нарушението в съответствие с член 3, параграф 1, алинея втора, който изисква прекратяване на това нарушение;
- (7) „санкции” означава глоби и периодични глоби, които са наложени като последствие от нарушенията.

Член 2

Санкции

1. Лимитите, в които ЕЦБ може да налага глоби и периодични глоби на предприятия, освен в случаите, когато е предвидено друго в конкретен регламент на Съвета, са както следва:

- а) глоби – горната граница е 500 000 евро, и
- б) периодични глоби – горната граница е 10 000 евро на ден за периода на нарушение.

Периодичните глоби могат да бъдат налагани за период от максимум 6 месеца след уведомяване на предприятието за решението в съответствие с член 3, параграф 1.

2. При определяне дали да наложи санкция и при определяне на подходящата санкция ЕЦБ се ръководи от принципа на пропорционалност.

3. ЕЦБ взема предвид, когато е уместно, обстоятелствата по конкретния случай, като:

а) от една страна добрата воля и степента на откритост на предприятието при тълкуването и изпълнението на задължението по регламента или решението на ЕЦБ, както и степента на усърдие и сътрудничество, демонстрирани от предприятието или от друга страна, всички сведения за преднамерено заблуждение от страна на длъжностните лица на предприятието;

б) сериозността на последиците на нарушението;

в) повторемостта, честотата или продължителността на нарушенията от страна на предприятието;

г) печалбите, реализирани от предприятието по причина на нарушението;

д) икономическия размер на предприятието; и

е) предишни санкции, наложени от други органи на същото предприятие, на базата на същите факти.

4. Когато нарушението се състои в неизпълнение на задължение, прилагането на санкция не освобождава предприятието от изпълнение на това задължение, освен ако обратното изрично е посочено в решението, прието съгласно член 3, параграф 4.

Член 3

Процедурни правила

1. Решението да се започне или не процедура за нарушение се взема от Изпълнителния съвет на ЕЦБ по негова инициатива или на основание на предложение за това, адресирано до нея от страна на националната централна банка на държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност твърдяното нарушение е извършено. Такова решение може да бъде взето също така от националната централна банка на държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност нарушение е извършено, по нейна инициатива или на основание предложение за това от страна на ЕЦБ.

Писмено уведомление за решението за започване на процедура за нарушение се предоставя на заинтересованото предприятие, на съответния надзорен орган и на националната централна банка на държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност твърдяното нарушение е извършено или на ЕЦБ. Уведомлението разкрива подробностите по твърденията срещу предприятието и сведенията, на които се основават тези твърдения. Когато е необходимо, решението изисква прекратяване на твърдяното нарушение и въпросното предприятие се уведомява, че може да му бъде наложена периодична глоба.

2. Решението по параграф 1 може да изиска от предприятието да се подчини на процедурата за нарушение. При провеждане на процедура на нарушение ЕЦБ или, в зависимост от случая, националната централна банка, имат правото:

- а) да изискват представянето на документи;
- б) да преглеждат книгите и архивите на предприятието;
- в) да правят копия или извлечения от тези книги и архиви; и
- г) да получават писмени или устни обяснения.

Когато предприятие пречи на провеждането на процедура за нарушение, участващата държава-членка, на чиято територия се намират съответните помещения, предоставя необходимата помощ, включително достъп на ЕЦБ или националната централна банка до помещенията на предприятието, за да могат да се упражнят посочените по-горе права.

3. Въпросното предприятие има правото да бъде изслушано от ЕЦБ или, в зависимост от случая, от националната централна банка. На предприятието се дава срок не по-малко от 30 дни, за да представи своята защита.

4. Възможно най-скоро след получаване на предложението от националната централна банка, която дава ход на процедурата по нарушение, или след консултация с националната централна банка в държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност възникнало твърдяното нарушение, Изпълнителният съвет на ЕЦБ приема обосновано решение за това дали предприятието е извършило нарушение, заедно със санкцията, която следва да се наложи, ако има такава.

5. Въпросното предприятие се уведомява писмено за решението и се информира за правото си на преглед. Уведомление за решението се изпраща също на съответните надзорни органи и на националната централна банка на държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност е извършено нарушението.

6. Въпросното предприятие има право да изиска преглед на решението на Изпълнителния съвет от Управителния съвет на ЕЦБ. Такова искане се прави до 30 дни след получаване на уведомлението за решението и включва цялата подкрепяща информация и твърдения. Искането е писмено и се изпраща на Управителния съвет на ЕЦБ.

7. Решението на Управителния съвет на ЕЦБ в отговор на искането по параграф 6 включва обосновката за решението и писмено уведомление за него се предоставя на въпросното предприятие, на съответния надзорен орган за предприятието и на националната централна банка в държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност е възникнало нарушението. Уведомлението информира предприятието за правото му на съдебен контрол. Ако до два месеца след искането Управителният съвет на ЕЦБ не е взел решение, въпросното предприятие може да поиска съдебен контрол на решението на Изпълнителния съвет в съответствие с Договора.

8. На предприятието не се налага санкция до момента, в който решението не стане окончателно, като:

а) или срокът от 30 дни по параграф 6 е изтекъл без предприятието да е направило искане за преглед пред Управителния съвет на ЕЦБ; или

б) Управителният съвет е уведомил предприятието за своето решение, или срокът по параграф 7 е изтекъл без Управителният съвет да е взел решение.

9. Постъпленията от санкциите, наложени от ЕЦБ, принадлежат на ЕЦБ.

10. Ако нарушението е свързано изключително със задача, възложена на ЕСЦБ в съответствие с Договора и Устава, процедурата за нарушение може да започне единствено на базата на настоящия регламент, независимо от съществуващите национални закони или подзаконови уредби, които могат да предвиждат отделна процедура. Ако нарушението също е свързано и с една или повече области извън компетентността на ЕСЦБ, правото да се започне процедура за нарушение на основание настоящия регламент е независимо от правото на компетентния национален орган да образува отделна процедура по отношение на областите извън компетентността на ЕСЦБ. Настоящата разпоредба не нарушава приложението на наказателното право и компетентностите по пруденциален надзор в участващите държави-членки.

11. Предприятието поема разходите за процедурата по нарушение, ако се реши, че то е извършило нарушението.

Член 4

Срокове

1. Правото за вземане на решения за започване на процедура за нарушение, както е предвидено в настоящия регламент, се погасява една година след като съществуването на твърдяното нарушение е станало известно на ЕЦБ или на националната централна банка в държавата-членка, в чиито териториални предели на компетентност е извършено твърдяното нарушение и, във всички случаи, пет години след извършване на нарушението, или в случаите на продължаващо нарушение – пет години след прекратяване на нарушението.
2. Правото за вземане на решение за налагане на санкции по отношение на нарушенията, както е предвидено в настоящия регламент, се губи една година след вземане на решение за започване на процедура, както е предвидено в член 3, параграф 1.
3. Правото да се започне процедура по изпълнение изтича 6 месеца, след като решението е станало изпълняемо съгласно член 3, параграф 8.

Член 5

Съдебен контрол

Съдът на Европейските общности има неограничена юрисдикция по смисъла на член 172 от Договора по контрола на окончателните решения, с които се налагат санкции.

Член 6

Общи разпоредби и регулативни правомощия

1. В случай на конфликт между разпоредбите на настоящия регламент и разпоредбите на други регламенти на Съвета, упълномощаващи ЕЦБ да налага санкции, предимство имат вторите.
2. В границите и при условията, предвидени в настоящия регламент, ЕЦБ може да приема регламенти, с които да уточнява начина за налагане на санкции в съответствие с настоящия регламент, както и да приема насоки за координация и хармонизация на процедурите по отношение на извършването на процедурата за нарушения.

Член 7

Заклучителни разпоредби

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 6, параграф 2 се прилага от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Останалите членове са приложими от 1 януари 1999 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 23 ноември 1998 година

За Съвета
Председател
R. EDLINGER